

Љиљана Ћуић
МАЧКА

Пружила шапу приправних канџи сада,
Ко се близу нађе, од њих ће да страда.
Немој мацо да си таква, немој ме грабати.
Кад огладниш млека да дам, ја ћу ти требати.
Знаш и сама да ја волим, волим да те мазим.
А каква си да од тебе треба да се пазим.
Ал је ова мачка луда и много је смешна.
Хране за њу никад доста, прилично је јешна.
Млеко, месо цигерица, посебно јој прија.
Такав оброк свима годи, за њега сам и ја,

Ово мало маче, то је право луче.
Не уме да прича веч само мауче.
А када се купа, не треба му вода.
Шапама и језиком, мачија је мода.
Немирно је много, тешко се пази.
Воли онога ко га храни, мази.
Мишеве лови вешто. Треба видети тако нешто.
Тамо где се маца мота. Мишевима нема живота.
Воли да се игра, месо да једе. Најчешће ипак, мачка преде.
Не одбија да пије млека. За то се бтине наша сека.
Прича њена: мау, мау мау. По том јој људи име дају.